

et Cykledæk paa, tror jeg ikke, han skal søge sin Næringsvej ved at arbejde paa et Cykleværksted her i Byen. Det bliver en sløj Forretning. Her forlanger man Tempoet sat ganske anderledes op. Det kan han være overbevist om.

Men dermed vil jeg lade det ærede Medlem forsvinde og et Øjeblik opholde mig ved det ærede Medlem Hr. Pinstrup. I en tre Ugers Tid har vi hver eneste Dag af det ærede Medlem Hr. Pinstrup og det ærede Medlem Hr. Slepsager hørt Tale om, at Staten skulde gaa i Spidsen med at trykke Arbejdslønnen nedad, skulde virke regulerende og trykkende paa Arbejdslønnen, og de Herrer gjorde sig Flid for selv at trykke og regulere Arbejdslønnen nedad. Dér kunde de altsaa ikke taale den frie Konkurrence, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup talte om. Tværtimod. Dér skulde Staten hjælpe til og trykke paa Nakken af Arbejderne, for at Lønnen kunde komme ned. Det er jo ogsaa delvis lykkedes de ærede Medlemmers Parti at gennemføre deres Ønsker i saa Henseende. I Gaar beskæftigede vi os hele Dagen med et andet Spørgsmaal, hvor Staten skulde gribe regulerende ind, men dér skulde det være højnende, nemlig overfor Kronen. Her kunde Forholdene ikke faa Lov til at udvikle sig i Frihed, Staten skulde træde hjælpende til. Dér ønsker i alt Flad de Konservative og ogsaa det ærede Medlem Hr. Pinstrups Ordfører, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, at Staten skal gribe ind og hjælpe. Samtidig staar den ene konservative Taler efter den anden op og kræver, at Staten skal træde hjælpende til overfor det nødstedte Erhvervsliv, vi skal give Beskyttelse, vi skal give Told, vi skal paa alle mulige Maader hjælpe det. Naar det gælder om at hjælpe Overklassen, saa kan Staten udmærket træde hjælpende til, saa er det i sin Orden, saa skriger den ene højere end den anden: lad endelig Staten komme os til Hjælp. Men saa snart man vil til at se en lille Smule paa, hvorledes al denne Hjælp eventuelt kan blive udnyttet, hvorledes man indenfor Handelsverdenen skalter og valter med de Ting, som er nødvendige, for at Mennesker kan leve, saa lyder der et Ramaskrig af den anden Verden.

Det ærede Medlem Hr. Pinstrup var i Aftes vældigt højt oppe i saa Henseende, det var en Helligbrøde, jeg havde begaaet ved at gøre en ganske kort Bemærkning om de høje Priser, som de Herrer Landmænd faar for Smør og Mælk, for Flæsk og Fedt og Ost; i den Anledning himlede det ærede Medlem op: Landbrugets Priser er hellige og ukræn-

kelige, de fastsættes paa Verdensmarkedet, dem kan der aldeles ikke være Tale om at røre ved. Jeg troede i min Enfoldighed, at naar Landmændene nylig har tvunget Arbejdslønnen ned for Landarbejderne, kunde det muligvis have en Nedsættelse af Prisen paa Landbrugsprodukter til Følge; det er jo den Tale, vi bestandig hører herinde af det ærede Medlem Hr. Pinstrup og hans Venner, at naar blot Arbejdslønnen kommer ned, saa kommer ogsaa Priserne ned. Men nu kommer det ærede Medlem Hr. Pinstrup og docerer en helt ny Lære her i Folketinget, fortæller, at om Landarbejdernes Løn gaar ned, det har ikke det fjerneste at betyde med Hensyn til Priserne paa Smør og Mælk, paa Flæsk og Fedt og Ost, nej, Priserne fastsættes et helt andet Sted, siger det ærede Medlem, og de Priser kan der aldeles ikke være Tale om at røre ved, enten de saa er høje eller lave. Det vil med andre Ord sige, at selv om Landarbejderne fik deres Løn sat nok saa langt ned, vilde Priserne paa Landbrugsprodukter være lige høje, det er den Lære, det ærede Medlem her kommer og docerer for os.

Det var for Resten en grov Forvanskning af min Tale, det ærede Medlem gjorde sig skyldig i her i Aftes, det tiltroede jeg egentlig ikke det ærede Medlem, for nu har jeg igennem mange Aar kendt det ærede Medlem som Medlem af dette Ting og mange Gange haft Lejlighed til at erkende, at det ærede Medlem er en Mand, der ikke tillægger sin Modstander andre Udtalelser end dem, der virkelig er fremsat. Men i Aftes lod det ærede Medlem sig forlede til tarvelig Perfidi, og det var der aldeles ingen Grund til for det ærede Medlem. Hovedindholdet af mine Udtalelser forleden Dag med Hensyn til Priserne paa Landbrugsprodukter var dette, som det ærede Medlem ganske fortav, at Priserne paa Foderstoffer fra Juli til Oktober er faldet fra et Pristal paa 256 til 155, altsaa ganske kolossalt, medens samtidig Priserne paa Mælk og Smør, paa Flæsk og Fedt og Ost kun er faldet ganske lidt i Sammenligning med Foderstofpriserne, og saa sagde jeg, at de Herrer Landmænd som Følge af de billige Foderstoffer altsaa fik en god og rimelig Betaling for disse deres Varer. I samme Aandedræt erkendte jeg ganske rigtigt, at Priserne paa Kød og Korn var faldet betydeligt mere, men det forandrer jo intet med Hensyn til mine øvrige Udtalelser.

Det ærede Medlem Hr. Pinstrup erklærede til Slut i Aftes, at den frie Konkurrence skulde have fuldstændig frit Løb. Ja, det er en Talemaade, som man kan fremsætte,